

POHJALAINEN NAINEN

Vahva mutta taipuisa.

Syvällä sielussaan Äiti maasta maadoittuva.

Suurinta voimaa ja ylintä viisautta kunnioittava.

Juureva.

Avarasta lakeudesta ammentava.

Vaiettujen vuosikymmenten alla voimakkaan virran ajama.

Koruttomuudessaan suora,
rakkaudesta runsas.

Siipiensä alla vapauden ilmavirta.

SUORITTAJA

Arjen rattaiden hankaama.
Vaatimusten takoma, ristiriitojen raapima.
Kiire kannoilla huohottamassa.
Missä taivas vain rajana?
Missä autuaat niityt ja kukkaseppeleet solmittavana?
Aikasi katoaa usvaan,
kuin sitä ei olisi ollutkaan.
Löydät itsesi itsellesi sokeutuneena,
polvet ruvella mahaltasi makaamasta elämän edessä.
Pyydät itseltäsi armoa,
raavit kasaan haaveittesi muruja,
liimaat yhteen tarkoituksen sirpaleita
ja rakennat minuuttasi pala palalta.
Ollaksesi ehjä sinun piti itseltäsi hajota.

KOTITALO

Koivukujan päässä pellon laidalla.

Kotitalon punaiset seinät, joiden sisällä asuu pelko.

Yhden ainoan vai liian monen?

Se kipu palaa mieleen hiljaa, kuin salaa.

Se on piikki sielussa - tulehtuu kunnes puhkeaa.

Se ei kestä sanoja, ei puhetta, ei päivänvaloa.

Häpeän kautta surun haarniskaan suljettu.

Aseena Arvottomuuden miekka.

AAMUN TAIKAHETKI

Sininen hetki -
ennen kuin nousee
punertava lupaus,
uusi mahdollisuus.

Hitaasti se taittuu
läpikuultavaksi kauneudeksi.

Valon keveys ojentaa
kätensä maailmalle.

Ihmettelen – kuin en koskaan aiemmin
olisi hereillä ollut.